

Зміст

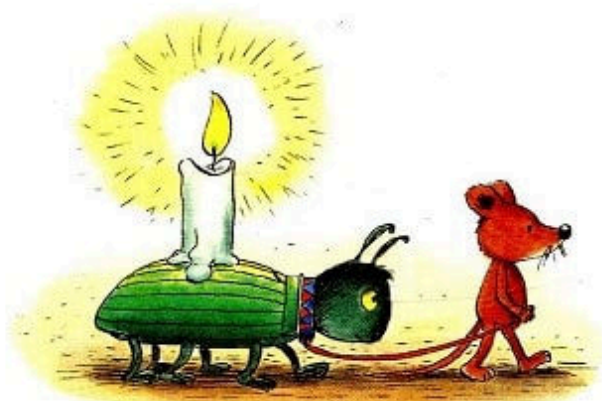
Слоник Боло	8
Двійко слоників узимку	11
Дерев'яна хатка	14
Зустріч у снігу	17
Гість із Африки	20
Жаба і скарб	23
Чарівна книжка	26
Далекий родич	29
Очкова змія	32
Меланхолійний друг	35
Замок у пустелі	38
Застуджений кабанчик	41
Зачарований капелюх	44
Пароплав серед піщаного моря	47
Будинок музики дощу	50
Поганючий ведмідь	53
Корабельна аварія	56
Вертолiтний замок	59
Хатка в кактусі	62
Мишача родина	65
Риба-пила	68
Невідома жабка	71
Повітряна куля «Медуза»	74
Мишки і сич	77
Безстрашне жабеня	80
Пугач-курець	83
Карликові мишки й метелики	86
Грибний ліс	89
Пророчі котики	92

Хом'ячок Рудольф	95
Киця-чарівниця	98
Легендарна риба-кулька	101
Зустріч у пустелі	104
Ондатрина хатка	107
Летюче крісло	110
Левиків сон	113
Золотошукачі	116
Надокучливий птах	119
Виверження вулкана	122
Гори Підвісних Мостів	125
Багатий орендар	128
Птахолови	131
Велетнів капелюх	134
Картатий пугач	137
Котячий король	140
Зелені морські глибини	143
Песик Венделін	146
Летючий пароплав	149
Повінь	152
Фіолетовий дракон	155
Колекціонер пір'їн	158
Таємничі двері	161
Лабіринт	164
Піратський скарб	166
Сумна ведмедичка	169
Ведмедик Бруно захворів	172
Слоник захотів пити	175
Паводок	178
Прихисток	181
Франів замок	184
Врятований зайчик	187

Різнобарвний ведмідь	190
Капітан у дереві	193
Хом'яча нірка	196
Страус Чарльз	199
Лижник-літун	202
Льодяна фортеця	205
Ворон і мишка	208
Цікаві гості	211
Аварійна посадка	214
Коаленя Джері	217
Крижана пальма	220
Пригоди мандрівного щурика Гідо	223
Блукання	226
Хоробрі мишенята	229
Важкі подарунки	232
Різдвяний деревобудиночок	234

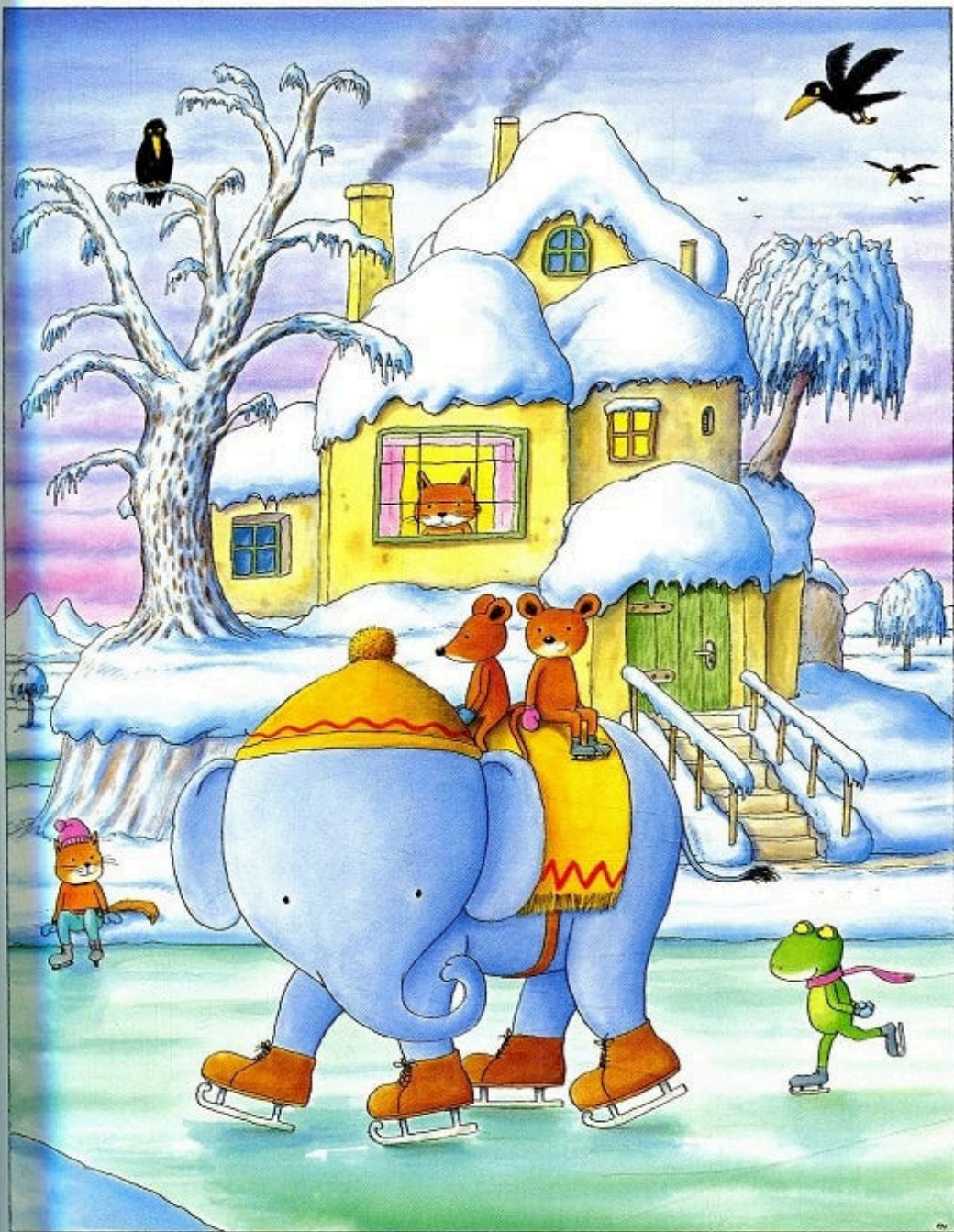
Слоник Боло

Коли Боло був іще маленьким, в Африці його впіймали торговці тваринами й закрили в зоопарку в одному місті на півночі. Боло був там дуже нещасний і самотній. Якось доглядач зоопарку забув замкнути двері до Болового вольєра. Тієї ж дощової ночі слоник утік. Він побіг за місто й далі, в сільську місцевість. Заночував Боло в сні. Наступного ранку його знайшли двійко мишенят, Альберт та Іріс, яким належав сінник. Від холодного дощу та хвилювань Боло захворів. Альберт та Іріс забрали його до свого теплого будиночка, вклали в ліжечко й доглядали, поки він не одужав. Боло було в мишенят дуже добре. Вони багато гралися разом, а коли настала зима, мишки навчили слоника кататися на ковзанах.

Увесь цей час люди із зоопарку шукали слоника-втікача. По радіо регулярно передавали повідомлення про розшук. Альберт та Іріс, як це почули, перестали випускати Боло з хати. Вони нізащо не хотіли віддавати його комусь, та й слоник мріяв назавжди залишитися з ними.

Одного дня в село приїхали жандарми й заходилися обшукувати будинки. Альберт та Іріс побачили, що вони підходять до їхньої хатки, і швиденько вклали Боло в ліжечко. Вони гарно його вкрили та вдягнули слоникку великого капелюха, а жандармам сказали, що то їхня хвора бабуся. Звісно, ті здивувалися, що такі маленькі мишенятка мають таку велику й товсту бабуся, але

вирішили, що то через хворобу, і присоромлено пішли собі геть.

Настала весна, потім літо, Боло підріс. Мишки підрахували, що найпізніше через рік він більше не поміститься в їхньому будиночку. Крім того, від тепла слоник почав страшенно сумувати за Африкою. Альберт та Іріс порадилися і швиденько вирішили разом із Боло переїхати до Африки. Вони продали своє поле та хатку й за ті гроші купили собі авто з просторим трейлером – для Боло. Перед кордоном вони ще раз перевдягли слоника у свою бабусю. Фокус знову спрацював.

Після сповненої пригод поїздки та подорожі кораблем друзі нарешті досягли Африки. В Альберта й Іріс ще залишилося трохи грошей. На них вони купили собі ферму та жили там разом зі щасливим Боло багато-багато років, і ніхто їх не викрив.

Двійко слоників узимку

Одного дня посеред зими до сільського готелю ввійшли двійко слоників. То були сло-

ник і слониха, одягнуті на європейський лад. Однак місцевої мови вони не розуміли. Слоники ввічливо засурмили в хоботи та знаками показали, що хотіли б винайняти кімнату.

Господиня – біла кішечка – запропонувала слоникам свій найбільший номер. Таких незвичайних гостей вона ще ніколи не приймала!

На обід слоники спустилися до їдальні й замовили дві велетенські порції шпинату, які вправно з'їли своїми хоботами. Після обіду гості вийшли з готелю й потюпали по снігу на пагорб. На його верхівці стояла лавка. Слоники посідали на неї та милувалися засніженим пейзажем. Навіть коли пішов сніг, вони не зрушили з місця і вдоволено дивилися, як падають сніжинки. Лише пізно ввечері слоники повернулися до готелю. Вони знову замовили дві гори шпинату (цього разу з десятьма смаженими яйцями) та сховалися у своїй кімнаті. Наступного дня слоники ще раз піднялися на пагорб. Вони годинами сиділи на лавці серед снігів і милувалися краєвидом. Так слоники робили впродовж тижня, а потім поїхали далі.

Господиня готелю довго дивилася вслід автобусу, яким відїхали гості. «Які ж приємні постояльці ці слоники, – думала вона. – Напевне, вперше в житті побачили сніг,

